

היו כאן אותם הליסטים אשר הורגים את הולכי הדרכים כאן בשדה ופגשו כמה יהודים ובאו להרגם. **וְאֶשְׁתִּמַּע מִרְחִיק בְּהֵאֵי חֶקֶל, קַל דִּחְמָרָא דָּא, דִּנְחַק תִּירֵי וְמוֹנֵי** ונשמע מרחוק קולו של החמור הזה אתה רוכב עליו נוער שתי פעמים, **וְאַתָּא שְׁלֹהוּבָא דְאַשָּׁא בְּהֵהוּא קָלָא** (נ"א בְּהֵהוּא חֶקֶלָא) **וְאוֹקִיד לֹזֶן. וְאֶשְׁתִּזְיְבוּ אֵינוֹן יוֹדְאֵי** ובאה שלהבת אש באותו הקול ושרפה את הליסטים וכך ניצלו מהם אותם היהודים. **אָמַר לֵיהּ. עֲרְבֵאִי, עֲרְבֵאִי, בְּמָלָה דָּא דְקָא אֲמַרְתוֹן לִי, תִּשְׁתִּזְבוֹן יוֹמָא דָּא מְלִסְטִין אַחֲרָנִין, דְקָא מְחַכֵּן לָכוּ בְּאַרְחָא** אמר להם רבי פנחס בן יאיר, ערביים ערביים, בזכות הדבר הזה שאמרתם לי תנצלו היום הזה מליסטים אחרים שמחכים ואורבים לכם בדרך.

רבי פנחס בכה שנעשה ע"י נס והוא לא ידע

בְּכָה רַבִּי פְנַחַס, אָמַר, מֵאֲרִיָּה דְעֵלְמָא רַחֲשָׁא דְנִיסָא דָּא עֲבַדַּת בְּגִינִי, וְאֶשְׁתִּזְבוֹן אֵינוֹן יוֹדְאֵי, וְלֹא יִדְעָנָא בכה רבי פנחס בן יאיר ואמר רבונו של עולם בזכותי עשית שהתרחש נס וניצלו

אותם היהודים ואנכי לא ידעתי.

כמה טובות עושה הקב"ה עם בני האדם וכמה ניסים מתרחשים להם בכל יום ואין מי שיודע רק הוא יתברך לבדו

פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים קלו) לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ פִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ. כִּמָּה טִיבוֹ עֶבֶד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא

הלימוד היומיומי

לע"נ שלום אסייג בן אסתר ז"ל - לע"נ יהושע בן בת-שבע ז"ל

עם בני נשא, וכמה נסין ארחיש לון בכל יומא, ולא ידע אלא איהו בלחודוי כמה טובות עושה הקב"ה עם בני אדם וכמה ניסים מתרחשים להם בכל יום ואין מי שידוע רק הוא ית' לבדו. בר נש קם בצפרא, וחויא אתי לקטלא ליה, ובר נש שוי רגליה על רישיה, וקטיל ליה אדם קם בבוקר ונחש בא להורגו וכשהאדם מוריד רגליו ממיטתו הוא מניח את רגלו על ראש הנחש והורגו. ולא ידע ביה בר קדשא בריך הוא בלחודוי ואין אותו אדם יודע מזה כלום, רק הקב"ה לבדו יודע מזה, הוי זהו שאמר לעושה נפלאות גדולות לבדו. וכמו כן בר נש אזיל בארחא, ולסטין מחפאן ליה למקטליה אדם הולך בדרך וליסטים אורבים לו להרגו, אתא אחרא ואתייהב פופרא תחותיה, והוא אשתזיב בא אדם אחר וניתן כופר תחתיו והוא עצמו ניצל מהליסטים. לא ידע טיבו דעבד ליה קדשא בריך הוא, ונסא דארחיש ליה, בר איהו בלחודוי ואין אותו אדם יודע כלום מהטובה שעשה לו הקב"ה והנס שהתרחש לו רק הקב"ה לבדו יודע, הוי זהו שאמר לעושה נפלאות גדולות לבדו. לבדו עביר וידע ואחרא לא ידע לבדו הוא עושה ויודע ואחרים לא יודעים.

רבי פנחס שאל את הערבים שהרי רשבי ורבי אלעזר והחברים הלכו לפניהם אמר לחברייא אמר רבי פנחס בן יאיר לחברים, חברייא (דף ר"א ע"א) מה דשאלנא להני ערבאי, דמשתפחי תדיר

בְּחֻלִּי מה שאני שאלתי לערביים האלו אם שמעו איזה קול הואיל והם תמיד נמצאים בשדה, **אִי קָלָא דְּחִבְרִיא, דְּאִינוּן מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא שְׁמַעוּ** וכוונתי היתה לשאול אם שמעו איזה קול של החברים של אותם שעוסקים בתורה. **דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, וְשָׂאָר חֲבֵרֵיא, אֲזִלִּין לְקַמָּן, וְלֹא יִדְעִין מִנָּן** שהרי רשב"י ורבי אלעזר בנו ושאר החברים הולכים לפנינו ואינם יודעים ממנו, **וְשְׂאִילָנָא לְהָנִי עֲרַבָּאֵי עַלֵּיהּ** ולכן שאלתי את אותם הערביים אם שמעו את קולם. **דִּידְעָנָא דְּקַלִּיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן יִרְגִּיז חֻקְלִין וְטוֹרִין** כי ידעתי שקולו של רבי שמעון מרגיז ומחריד שדות והרים, **וְאִינוּן גָּלוּ לִי מַה דְּלָא יִדְעָנָא** והם לא הבינו שאלתי אבל גילו לי מה שלא ידעתי.

הערבים ראו חמשה בני אדם וזקן אחד ביחד איתם

עַד דְּהוּ אֲזִלִּין, אִינוּן עֲרַבָּאֵי אֶהְדְּרוּ לְגַבִּיה בעוד שהיו הולכים חזרו אותם הערביים אצלו. **אָמְרוּ לֵיה, סָבָא סָבָא אַנְתָּ שְׂאִילָתָא לָן מִן יוֹמִין דְּעַלְמָא, וְלֹא שְׂאִילָתָא עַל יוֹמָא דָּא, דְּחִמִּינָא תְּוֹהָא עַל תְּוֹהָא** אמרו לו, סבא סבא, אתה שאלת אותנו על ימי עולם ולא שאלת על היום הזה שראינו בו פלא על פלא, **חִמִּינָא חֲמִשָּׁא בְּנֵי נֶשָׂא יִתְבִּין, וְחָד סָבָא בְּהַדִּיחּוּ** ראינו חמישה בני אדם יושבים וזקן אחד ביחד איתם, **וְחִמִּינָא עוֹפִי מִתְכַּנְפִּי וְקָא פְּרִשִׁין גְּדַפִּין עַל רִישֵׁיהּ** וראינו עופות מתאספים ופורשים כנפיהם על ראשם, **אֲלִין**

הלימוד היומוי

לע"נ שלום אסייג בן אסתר ז"ל - לע"נ יהושע בן בת-שבע ז"ל

אֲזַלִּין, וְאֵלִין תְּבִין, וְטוֹלָא לָא אֶתְעֵבֶר מֵעַל רִישֵׁיהּוּ.
 ומתחלפים העופות אלו הולכים ואלו שבים והצל לא מסתלק מעל ראשיהם וְהָהוּא
 סָבֵא אָרִים קִלְיָה עֲלֵיהּוּ, וְאִינוֹן שְׂמַעִין ואותו הזקן מגביה קולו
 עליהם והם שומעים.

הערבים אמרו לרבי פנחס שני דברים והוא שמח בהם

אָמַר עַל דָּא שְׂאִילָנָא אמר להם רבי פנחס בן יאיר על זה שאלתי אתכם.
 עֲרֵבָאֵי עֲרֵבָאֵי תַּהֲכֹון, וְאַרְחָא דָּא תִּהְיָ מְתַקְנָא
 קַמֵּיכוֹ, בְּכָל מָה דְּתַבְעוֹן ערביים ערביים, תלכו לדרככם והדרך תהיה
 מתוקנת לכם בכל מה שתצטרכו. תִּרְיִן מַלְיִן אִמְרָתוֹן לִי, דְּחֲדִינָא
 בָּהּוּ שני דברים אמרתם לי ששמחתי בהם. אֲזַלּוּ הלכו משם.

החמור של רבי פנחס מכיר את הדרך אל רשב"י

אָמְרוּ לוֹ חֲבֵרִיָּא שאלו החברים את רבי פנחס הֲהוּא אֶתֶר דְּרַבִּי
 שְׂמַעוֹן שְׂאִרֵי בֵיהּ, הֵיךְ אֲנִן יִדְעִין כיצד נדע את המקום
 שרבי שמעון בר יוחאי נמצא בו. אָמַר לוֹן שְׂבוּקוֹ לְמֵאֲרֵי פְסִיעִין
 דְּבַעֲרִי, דְּהוּא יִדְרִיךְ פְּסִיעוֹי לְתַמָּן אמר להם רבי פנחס, הניחו
 לבעל הפסיעות של הבהמות שהוא ידריך פסיעות החמור לשם, כלומר הקב"ה ינחה את
 צעדיו להגיע לר"ש. לָא הָוִי טַעִין חֲמֵרִיהּ, וְחֲמֵרִיהּ סֵאטִי